

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XXII. De Clericis peregrinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

& Sanch. de Matrim. lib. 7. d. 86. n. 11. §. 2. ad 1. Illa ordinatio de Bigamis processit à Paulo, non ut ab Apostolo, Jus Divinum promulgante, sed ut ab Antistite Ecclesiæ, Jus Humanum statuente; nam Apostoli, velut Ecclesiæ Prælati, plura statuerunt, à Jure Divino distincta, pro fidelium directione: exemplum habes in 1. Cor. 7. ubi idem Paulus ait: *ceteris ego dico, non Dominus*: item in *can. Apostolorum*. In c. 2. cit. solum insinuat difficultas in dispensando ob reverentiam S. Pauli, in cujus præcepto fundatur irregularitas bigamiæ. Ad Confirmationem fateor, Papam circa significationem Sacramenti nihil immutare posse; interim tamen ea manente potest laborantem defectu hujus significationis admittere ad Ordines; quia exclusio ab Ordinibus propter hanc causam introducta est à solis Ecclesiæ Prælatiis, & Jure Ecclesiastico. Ad 2. N. Conf. & paritatem, partim quia de illegitimis & criminosis habetur fundamentum in Jure, non verò de Bigamis; partim quia non est eadem ubique ratio, propter quam illi, & isti, excluduntur à susceptione & executione Ordinum. Ad Confirmationem. Transmisso etiam (quod aliqui negant, vel saltem dubitant) illum Canonem esse Martini Papæ, & habere auctoritatem Juris, ea tamen potestas rursus adempta est Episcopo per Jus recentius. c. un. h. t. in 6. & Trid. S. 23. c. 17. de Ref.

TITULUS XXII.

De Clericis Peregrinis.

SUMMARIUM.

1. Quinam hic vocentur Peregrini.
2. 3. Non admittendi ad susceptionem ulteriorum Ordinum, vel ministracionem in susceptis, sine litteris Testimonialibus &c.

1. Sciendum, per Clericos peregrinos hic denotari eos, qui extra suas dioceses peregrinantur, aut vagantur, ac ita ignoti sunt, ut de illorum ordinatione ac vita non constet, nihilominus tamen ulterius in Ordinibus promoveri, vel in susceptis ministrare volunt. An & quomodo id ipsis concedendum, præfatus Titulus docebit, qui per modum *Appendicis* ad explicatas hucusque irregularitates adnectitur; cum hujusmodi ignoti Clerici sint vicini irregularibus. Proinde

2. Dico, Clerici peregrini nec ad ultiores Ordines promovendi sunt sine Dimissoriis, doctrinæ morumque testibus, ac licentiam à suo Ordinario datam suscipiendi Ordines alibi exprimentibus; nec ad Divina publicè celebranda, & Sacramenta administranda admittendi sine litteris Commendatitiis, quas vocant *Formatas*, in quibus eorum Ordinarii testentur, quibus Ordinibus sint initiati, & quòd careat impedimento exercendi actus Ordinis, v. g. Sacerdotii; vel saltem sine alio Testimonio, quo de dictis fiat sufficiens fides. Ita communis. De *Dimissoriis* constat ex tit. 11. §. 2. supra. De *Formatis*, & alio idoneo Testimonio ex c. 1. 2. 3. h. t. Trid. S. 22. in Decreto de observandis in celebrat. Missæ. S. 23. c. 16. de Ref. Ratio, quia contingere potest, & sæpius jam contigit, ut Clerici vagi, & peregrini ignoti, fuerint homines non tan-

tum criminosi, infames, in exilium missi, irregulares &c. sed etiam Sacerdotii, vel aliis Ordinibus, non initiati, quibus se initiatos afferbant, & tamen Missas celebrare præsumperint gravissimò sacrilegiò, ac populum sædè deciperint. Dixi 1. *publicè*; nam ad privatam ac sine stipendio dato celebrandum facilius admitti possunt; modò parati sint juramentò se probare Sacerdotes, nec addunt rationes peculiares, quæ ipsos reddant suspectos de fraude vel fictione. per c. 3. cit. partim quia privatim celebrando non decipiunt populum, partim quia nemo faciliè præsumitur malitiosus sine aliquo suo commodo. Dixi 2. *vel saltem sine alio testimonio* &c. Quod habetur non modò per testes, sed etiam ex aliis indicis, fama, communi estimatione &c. quibus probent, se fuisse legitime ordinatos, *Formatas* autem amisisse vel per incendium, vel per direptionem, vel per alium casum.

Advertendum autem est 1. illos Clericos peregrinos, qui faciliè potuissent acquirere *Formatas* à suis Episcopis, id tamen omiserunt, vel nulla probabili ratione ostendere possunt, se eas perdidisse, non esse admittendos ad publicè celebrandum, etiam si parati sint jurare, se esse ordinatos. c. 2. h. t. quia juramentum suppletorium probationis, quale foret hoc, non deferretur, nisi quando semiplena probatio, vel præsumptio probabilis stat pro aliquo. c. fin. de *jur. jur.* 2. Episcopum teneri Clerico, qui iusta de causa vult egredi sua diocesi, nec habet beneficium residentiam exigens, dare Dimissoriales vel Commendatitias petenti. Si tamen Clericus eas peteret ob conscientiam, vel suspicionem criminis, aut similem causam, non oportet dare Commendatitias, sed præcisè Testimoniales de susceptis Ordinibus & carentia impedimenti Canonici à celebratione Divinorum arcantis. 3. Episcopum tanquam Sedis Apostolicæ Delegatum prohibere posse Prælatiis, etiam exemptis suæ dioceseos, ne externos & ignotos Sacerdotes ad Divina in suis Ecclesiis celebranda admittant, antequam ipse litteras Commendatitias vel Testimoniales recognoscat. per c. fin. h. t. Atque sic decisum referunt à S. Congreg. Cardd.

TITULUS XXIII.

De Officio Archidiaconi.

SUMMARIUM.

1. Quis dicatur Archidiaconus.
2. Quod ejus officium.
3. De quo plurimum immutavit Consuetudo.

Sciendum, à qualitatibus ad Ordines tum suscipiendos, tum exercendos, & ad consequenda Beneficia, Dignitates, & Prælaturas Ecclesiasticas requisitis, nunc transiri ad Officia, potestatem, & jurisdictionem certarum personarum, Prælatorum, & Judicum Ecclesiasticorum, de quibus tractabunt sequentes 10. tituli usque ad titulum 33. de Majorit. & Obed. Et primò quidem explicatur officium *Archidiaconi*, cujus prima post Episcopalem dignitas est

de